

Sygn. akt III Nsm 194/21

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2021r.

Sąd Rejonowy w Brodnicy Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Marzena Sirokos

Protokolant: stażysta Katarzyna Jędrzejewska

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2021r. w Brodnicy

na rozprawie

sprawy z wniosku A. L. (1)

z uczestnictwem E. S.

o zagrożenie nakazaniem zapłaty za niewykonywanie albo niewłaściwe wykonywanie obowiązków wynikających w przedmiocie kontaktów wnioskodawcy z małoletnimi dziećmi M. L. i A. L. (2)

p o s t a n a w i a:

- 1) zagrozić uczestniczce E. S. nakazaniem zapłaty na rzecz wnioskodawcy A. L. (1) kwoty po 200zł (dwieście złotych) za każde niewykonywanie albo niewłaściwe wykonywanie obowiązków w przedmiocie kontaktów A. L. (1) z małoletnimi dziećmi M. L. i A. L. (2) wynikających z wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu I Wydział Cywilny z dnia 23 listopada 2020r. sygn. akt I C 1357/19,
- 2) oddalić wniosek w pozostałym zakresie,
- 3) ustalić, że wnioskodawca i uczestniczka ponoszą koszty postępowania we własnym zakresie.

I. N. 194/21

UZASADNIENIE

A. L. (1), wystąpił do Sądu z wnioskiem o z zagrożenie uczestniczce postępowania E. S. nakazaniem zapłaty na jego rzecz kwoty 1000zł (jeden tysiąc złotych) za każde naruszenie obowiązków polegające na uniemożliwieniu wnioskodawcy wykonywania kontaktów z małoletnimi dziećmi stron, tj. córką A. L. (2) urodzoną dnia (...) w B. oraz synem M. L. urodzonym dnia (...) w B., wynikających z wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu Wydział I Cywilny z dnia 23 listopada 2020 roku sygn. akt I C 1357/19.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że na mocy wyroku o rozwód ma on prawo do kontaktu z dziećmi, a który to kontakt nie jest realizowany przez uczestniczkę postępowania E. S.. Zdaniem wnioskodawcy A. L. (1) była żona utrudnia a wręcz uniemożliwia mu realizowanie kontaktów z dziećmi. Wskazał on w swoim wniosku ponad 20 naruszeń realizacji kontaktów ojca z dziećmi. Ponadto wskazał, że przyczyną braku realizacji kontaktów z dziećmi podawaną

przez uczestniczkę postępowania jest rzekoma niechęć małoletnich do ojca. Według A. L. (1) takie zachowania uczestniczki postępowania negatywnie wpływa na dzieci i ich rozwój emocjonalny.

(dowód wniosek k. 3 – 7)

Pismem z dnia 11 lipca 2021r.rozszerzył wniosek o kolejne niezrealizowane kontakty.

(dowód: k. 73 – 75)

W odpowiedzi na wniosek E. S. wniosła o jego oddalenie.

Uczestniczka uzasadniając zajęte przez siebie stanowisko wskazała, iż nie kwestionuje ona prawa wnioskodawcy do kontaktów z małoletnimi dziećmi stron. Nadto wskazała ona, że dzieci są niechętne względem wnioskodawcy z uwagi na jego agresywne zachowania w stosunku do uczestniczki; dzieci zwyczajnie boją się ojca, w szczególności małoletnia córka stron. Zdaniem uczestniczki wnioskodawca zachowuje się roszczeniowo, nie bacząc na potrzeby dzieci, mając tylko i wyłącznie w poważaniu swój punkt widzenia. Dodatkowo wskazała, że wnioskodawca nie uczestniczy w terapii rodzinnej, do uczestnictwa, której strony zostały zobowiązane przez Sąd w wyroku rozwodowym. Uczestniczka E. S. wskazała, że nie prowadzi ona żadnej alienacji rodzicielskiej, na co wskazuje A. L. (1).

(dowód: k.52 – 57)

Sąd ustalił, co następuje:

Sąd Okręgowy w Toruniu w sprawie I C 1357/10 z powództwa E. L. (obecnie S.) przeciwko A. L. (1) wyrokiem z dnia 23 listopada 2020r.orzekł:

1.Rozwiązuje związek małżeński E. S. z domu S. urodzonej (...) w B., córki E. i Z. oraz A. L. (1), urodzonego (...) w D. syna M. i D. zawarty 2 stycznia 2010 roku w B. i zarejestrowany w Urzędzie Stanu Cywilnego w B. pod numerem (...) przez rozwód bez orzekania o winie;

2.powierza obojgu rodzicom wykonywanie władzy rodzicielskiej nad wspólnymi małoletnimi dziećmi: M. L. urodzonym (...) w B. oraz A. L. (2) urodzoną (...) w B. z tym ustaleniem, że miejscem zamieszkania dzieci będzie każdorazowe miejsce zamieszkania matki;

3.poddaje wykonywanie władzy rodzicielskiej nadzorowi kuratora sądowego, którego zobowiązuje do składania sprawozdań z nadzoru raz w miesiącu;

4.zobowiązuje obojga rodziców do podjęcia wraz z dziećmi terapii rodzinnej, psychologicznej celem poprawy więzi emocjonalnych z dziećmi;

5.ustala, że pozwany będzie miał prawo do kontaktów ze wspólnymi dziećmi, poza ich miejscem zamieszkania, w okresie od dnia uprawomocnienia wyroku, do końca lutego 2021 roku w następujący sposób:

a) w każdy drugi i czwarty weekend miesiąca w godzinach od piątku godz.

18.0 o niedzieli godziny 18.00;

b)w każdy wtorek i czwartek od godziny 15.00 do godziny 19.00;

c)w Wigilię Bożego Narodzenia 2020 roku w godzinach od 15.00 do 17.00;

d)w Pierwszy Dzień Świąt Bożego Narodzenia 2020 roku w godzinach od 9.30 do 18.00;

6.ustala, że pozwany będzie miał prawo do kontaktów z małoletnimi dziećmi poza ich miejscem zamieszkania w okresie od początku marca 2021 roku naprzemiennie, w co drugi tydzień- od poniedziałku od godziny 7.30 do niedzieli do godziny 18.00, począwszy od pierwszego tygodnia marca 2021;

7.ustala, że niezależnie od ustalonych kontaktów oboje rodzice będą mieli prawo do spotkania się z dziećmi w dniu ich urodzin, imienin, w Dniu Dziecka, w Dniu Matki i w Dniu Ojca w godzinach odrębnie ustalonych;

8.ustala, że niezależnie od ustalonych kontaktów naprzemiennie rodzice będą mieli prawo do spędzania z dziećmi Świąt Bożego Narodzenia i Ś. Wielkanocnych w ten sposób, iż pozwany w 2021 roku będzie miał prawo do spędzenia z dziećmi Wigilii Bożego Narodzenia, od godziny 15.00 do godziny 20.00, a powódka Pierwszy Dzień Świąt Bożego Narodzenia od godziny 9.30 do godziny 18.00, a w kolejnym roku naprzemiennie, pozwany będzie miał też prawo do spędzenia z dziećmi Niedzieli Wielkanocnej w 2021 roku od godziny 9.30 do 18.00, a powódka Poniedziałku Wielkanocnego od 9.30 do 18.00, zaś w kolejnym roku naprzemiennie.

9.strony ustalają także, że w okresie wakacji letnich każdemu z rodziców będzie przysługiwało prawo do spędzenia z dziećmi okresu nieprzerwanych dwóch tygodni, po uprzednim ustaleniu między sobą;

10.zobowiązuje obie strony do ponoszenia kosztów utrzymania małoletnich dzieci i tytułem udziałów w tych kosztach ojca zasądza od pozwanego alimenty na rzecz małoletniego M. L. w wysokości 400 zł (czterysta złotych) i małoletniej A. L. (2) w wysokości 400 zł (czterysta złotych) - łącznie 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie w okresie od grudnia 2020 roku do końca lutego 2021 roku oraz w wysokości 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) na rzecz małoletniego M. L. i w wysokości 250 (dwieście pięćdziesiąt złotych) zł na rzecz małoletniej A. L. (2)- łącznie 500 (pięćset złotych) zł miesięcznie, począwszy od marca 2021 roku płatne do 10 każdego miesiąca do rąk powódki, niezależnie od zasiłku rodzinnego z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia płatności jakiegokolwiek raty, a powódkę zobowiązuje do ponoszenia pozostałych kosztów utrzymania dzieci;

11.zobowiązuje pozwanego do partycypowania w dodatkowych nieprzewidzianych kosztach utrzymania dzieci w połowie ich wysokości po uprzednim ustaleniu zarówno ich wysokości i zasadności z powódką;

12.umarza postępowanie w przedmiocie wniosku o zmianę zabezpieczenia;

13.odstępuje od ustalania sposobu korzystania przez strony ze wspólnego

domu;

14.nakazuje zwrócić powódce ze Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Toruniu kwoty 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu połowy opłaty od pozwu;

15.znosi koszty postępowania między stronami.

Wyrok uprawomocnił się 30 listopada 2020r. Żadna ze stron nie wniosła apelacji

(dowód Odpis wyroku k. 11 – 12, oraz akta sprawy o rozwód)

Na rozprawie w dniu 22 września 2021r. wnioskodawca podtrzymał wszystkie okoliczności podane we wniosku i piśmie rozszerzającym wniosek i uczynił je swoimi zeznaniami i tak:

Wnioskodawcy zgodnie z zapadłym wyrokiem przysługiwały kontakty z dziećmi w następujących dniach

- 24 grudnia 2020 r.
- 26 grudnia 2020 r.
- 29 grudnia 2020 r.
- 31 grudnia 2020 r.
- 22-24 stycznia 2021 r.,
- 26 stycznia 2021 r.,
- 28 stycznia 2021 r.
- 2 lutego 2021 r.
- 4 lutego 2021 r.
- 5-7 lutego 2021 r.
- 9 lutego 2021 r
- 11 lutego 2021 r.,
- 16 lutego 2021 r.,
- 18 lutego 2021 r.,
- 21 lutego 2021 r
- 23 lutego 2021 r
- 25 lutego 2021 r
- 11-7 marca 2021 r.
- 15-21 marca 2021 r,
- 29 marca do 4 kwietnia 2021 r.,
- 12-18kwietnia 2021 r.,
- 26 kwietnia - 2 maja 2021r.

W wymienionych dniach nie doszło do kontaktów wnioskodawcy z dziećmi zgodnie z wydanym wyrokiem ani też nie doszło w całości do kontaktów naprzemiennych.

(dowód: okoliczność bezsporna)

Pierwszego dnia świąt, uczestniczka wydała ojcu jedynie syna odmawiając wydania córki, powołując się na niechęć dziewczynki. Skutkiem tego dzieci znaczną część świąt spędziły osobno. Analogiczna sytuacja miała miejsce w dniu 29 grudnia 2020r.

W czwartek - sylwester 31 grudnia 2020 r. wnioskodawca także nie mógł zrealizować kontaktu z dziećmi. Dzień wcześniej A. L. (1) dzwonił do syna, który powiedział mu, że nie spotkają się z nim gdyż „jadą na sylwestra do S.". Powyższe nie było skonsultowane z ojcem przez uczestniczkę.

W weekend 22-24 stycznia 2021 r. wnioskodawca mógł widzieć się jedynie z synem. Uczestniczka odmówiła wydania córki powołując się na niechęć dziewczynki.

W dniu 26 stycznia 2021 r. uczestniczka odmówiła wydania obu dzieci powołując się na niechęć małoletnich. Podobna sytuacja miała miejsce w dniu 28 stycznia 2021 r. wówczas wnioskodawca w rozmowie z synem usłyszał od dziecka, iż „nie przyjadą do niego, bo się bawią w ogródku".

W dniach 2 i 4 lutego 2021 r. wnioskodawca nie widział się z żadnym z dzieci. We wtorek 2 lutego małoletni M. nie odbierał telefonu od ojca. W weekend 5-7 lutego b.r. A. L. (1) nie mógł widzieć się z żadnym dzieckiem, podobnie we wtorek w dniu 9 lutego b.r. W czwartek 11 lutego 2021 r. uczestniczka wyraziła zgodę jedynie na wydanie syna. Podobna sytuacja miała miejsce w dniu 16,18 lutego oraz w weekend od 19 lutego do 21 lutego, gdy ojciec mógł widzieć jedynie syna, zaś 23 i 25 lutego 2021r. A. L. (1) wcale nie miał kontaktu z żadnym dzieckiem.

Poczynając od marca 2021 wnioskodawca ma prawo do spędzania z dziećmi każdego, co drugiego tygodnia poczynając od poniedziałku od godz. 7.30 do niedzieli do godz. 18.00.

Wbrew w/w rozstrzygnięciu wnioskodawca nie mógł widzieć się z dziećmi w żaden z oznaczonych tygodni, zaś jego kontakt ograniczał się jedynie do okazjonalnych spotkań wyłącznie z synem.

(dowód: zeznania wnioskodawcy k. 96v. – 97)

Kolejne kontakty wnioskodawcy miały odbyć się z dziećmi w dniach:

- 10-14 maja 2021 r.,

- 15-16 maja 2021 r.,

- 24-28 maja 2021 r.,

- 29-30 maja 2021 r.,

- 7-11 czerwca 2021 r.,

- 12-13 czerwca 2021 r.,

- 21-23 czerwca 2021 r.,

- 24-27 czerwca 2021 r.

W/w dniach nie odbyły się kontakty wnioskodawcy zgodnie z wyrokiem Sądu.

(dowód: okoliczność bezsporna)

W terminach: 10-14 maja 2021 r., 24-28 maja 2021 r., 7-11 czerwca 2021 r., 21-23 czerwca 2021 r. wnioskodawca nie mógł zrealizować kontaktu z dziećmi. W pozostałych datach, tj. 15-16 maja 2021 r., 29-30 maja 2021 r., 12-13 czerwca 2021 r. 24-27 czerwca wnioskodawca mógł widzieć się

jedynie z synem. Uczestniczka odmówiła wydania córki ponownie rozdzielając dzieci, pozbawiając tym samym małoletnią kontaktu z ojcem. E. S. niezmiennie tłumaczy swoją postawę niechęcią dziewczynki oraz jej rzekomym lękiem przed ojcem. Ponadto, w czasie, kiedy kontakty winny się odbywać wnioskodawca nie ma możliwości odbycia bezpośredniej rozmowy z małoletnimi, która pozwoliłaby mu na przekonanie dzieci do spotkania. Wnioskodawca podniósł, że nie widział córki od roku. Kontaktuje się z matką dzieci przez sms. Jego zdaniem był czas, że miał z dziećmi bardzo dobry kontakt i nierealne jest, żeby odmówiły mu obecnie kontaktu. Podniósł, że była sytuacja, że małoletni M. ucieszył się na jego widok, śmiał się i biegł do niego. Był w Mc D. z synem i chrześniaczką. Przyjechała uczestniczka ze swoim partnerem i córką A.. A. przyszła do niego, rozmawiała, śmiała się. Córka sprawiała wrażenie, że jest zadowolona, że cieszy się z kontaktu z ojcem. Po godzinie rozmowy podeszła uczestniczka i zwróciła się słowami: A. czy jedziesz już do domu? A. powiedziała, że nie i zapytała czy odwiezie ją wnioskodawca potem do domu. Dziecko wyraziło wolę pozostania z ojcem. Córka pytała się wnioskodawcy, kiedy przyjedzie i kiedy spędzą wspólnie czas. Gdy kolejnego dnia wnioskodawca dzwonił do córki z pytaniem czy przyjechać po nią już małoletnia była zniechęcona. Wielokrotnie wnioskodawca pisał do byłej żony w sprawie terapii i prosił panią psycholog Z., aby skontaktowała się z matką dzieci. Zdaniem wnioskodawcy to uczestniczka bez jego wiedzy zmieniała miejsce terapii i psychologa. Postępowanie karne wobec wnioskodawcy toczące się przed tutejszym Sądem II K 431/20 trwa i jest na etapie mediacji,

(dowód: zeznania wnioskodawcy k. 96v. – 97)

Uczestniczka E. S. zeznając w dniu 22 września 2021r. okoliczności podane w pismach procesowych w tym w odpowiedzi na wniosek podtrzymała i uczyniła swoimi zeznaniami. Podniosła, że A. L. (2) jest pod opieką Poradni Psychologicznej, psycholog E. P.. Zdaniem uczestniczki Dziewczynka poinformowana przez uczestniczkę, że ma jechać do taty płacze, moczy się w nocy, jest zdenerwowana.

Zdaniem uczestniczki szkodliwa dla dzieci jest postawa wnioskodawcy, który winien zmienić swoje zachowanie i zacząć uczyć z dziećmi na terapii, która być może spowodowałaby, aby małoletnia A. L. (2) zmieniła stosunek do ojca. Podniosła, że wnioskodawca miał stosować przemoc wobec niej, a świadkami tego były małoletnie dzieci. Przed Sądem Rejonowym w Brodnicy zawisła sprawa o czyn z art. 207 k.k., która toczy się pod sygn. akt: II K 341/20.

Uczestnika ma lat 35 i z zawodu jest technikiem ekonomistą. Zatrudniona jest w (...) w wymiarze ¾ etatu z miesięcznym wynagrodzeniem netto dwa tysiące złotych i jest to kwota otrzymywana z premią. Przyznała, że od chwili wydania wyroku o rozwód nie są realizowane kontakty ojca z dziećmi zgodnie z wyrokiem o rozwód.

W jej ocenie to dzieci nie chcą i odmawiają tak częstych kontaktów z ojcem. Małoletnia A. ma 8 lat, a M. 11 lat. Uczestniczka uczy z dziećmi na terapię rodzinną. Podała, że pracuje z psychologiem, aby wyciszyć lęk dzieci przed kontaktem z tatą. Podała, że dzieci od początku nie miały dobrego kontaktu z tatą, bo były świadkiem różnych scen. A. ma mówić mówi, że boi się być z tatą, bo krzyczy i pije alkohol. M., gdy wrócił od taty miał popłakać się i powiedzieć, że tata dostał alkohol z pracy, pił i się głośno zachowywał.

(dowód: zeznania uczestniczki karta 92 – 98)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- zeznań A. L. (1) k. 96 v. – 97,

- zeznań E. S. k. 97 – 98,

- akt sprawy Sądu Okręgowego Toruniu I C 1357/19 – sprawa o rozwód E. L. i A. L. (1),
- odpisu wyroku o rozwód z dnia 23 listopada 2020r. k. 11 - 12,
- kserokopia opinii z (...) ze sprawy o rozwód k. 13 -24,
- kserokopie sms wymienianych między rodzicami małoletnich k. 25 – 37, 76 – 83,
- odpis aktu oskarżenia k. 59 – 60,
- kserokopii pisma ze sprawy o rozwód E. L. k. 62 – 64,
- decyzji MOPS k. 65, 66,
- zaświadczenia z MOPS k.67,68,70.
- kserokopii notatki urzędowej k. 69,
- kserokopii postanowienia ze sprawy II K 431/20 k. 84, - kserokopia postanowienia z sprawy o rozwód k. 85.
- aktami opiekuńczymi Opm 4/21.

Zapadłym orzeczeniem w sprawie I C 1357/19 Sąd był związany. Sąd zapoznał się w całości z aktami sprawy w tym dokumentami, na które powoływały się strony w tym opinii (...), zapadłe postanowienia i pisma procesowe. Ponowna ocena tych dowodów na potrzeby tego postępowania w sytuacji, gdy zapadł prawomocny wyrok była niedopuszczalna. Podnoszenie, więc przez stronę – uczestniczkę, że nie zgadzała się z wnioskami opinii (...) znajdującej się w aktach sprawy o rozwód było niedopuszczalne i nie mogło mieć żadnego wpływu na obecną sprawę.

Co się dotyczy akt O. sąd ich nie oceniała a jedynie przyjął do wiadomości nakreślony obraz rodziców małoletnich.

Oдноśnie sprawy karnej do której odwoływała się uczestniczka to nie zapadł w niej na dzień dzisiejszy wyrok. Była ona także przedmiotem oceny w sprawie o rozwód.

Prawdziwości dokumentów ich odpisów i kserokopii żadna ze stron nie kwestionowała. Strony jedynie różniły się w ocenie tych dokumentów.

Zeznania wnioskodawcy i uczestniczki sprowadzały się do wykazania zasadności zajętego stanowiska w sprawie. Sąd podzielił stanowisko wnioskodawcy, co do zasady a jedynie nie podzielił jego żądania, co do wysokości kwoty, jaką sąd miał zagrozić uczestniczkę.

Sąd zważył, co następuje:

W myśl przepisu art. 598¹⁵ §1 kpc jeżeli osoba, pod której pieczęcią dziecko pozostaje, nie wykonuje albo niewłaściwie wykonuje obowiązki wynikające z orzeczenia albo ugody zawartej przed sądem lub mediatorem w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, sąd opiekuńczy uwzględniając sytuację majątkową tej osoby, zagrozi jej nakazaniem zapłaty na rzecz osoby uprawnionej do kontaktu z dzieckiem oznaczonej sumy pieniężnej za każde naruszenie obowiązku.

Bezspornym było, że żaden kontakt ustalony w cytowanym wyroku o rozwód wnioskodawcy z dziećmi nie odbył się zgodnie z orzeczeniem.

Wnioskodawca dochodzi wyegzekwowania kontaktów z małoletnimi dziećmi.

Z akt sprawy rysował się obraz bardzo skonfliktowanych rodziców ze sobą małoletnich dzieci. Niewątpliwie dzieci są uwikłane w olbrzymi konflikt lojalnościowy, którą to sytuację stworzyli rodzice.

Zdaniem Sądu to uczestniczka E. S. nie szanuje prawa A. L. (1) do utrzymywania więzi z dziećmi. E. S. na mocy wyroku o rozwód z dnia 23 listopada 2020r. została rodzicem wiodącym małoletnich dzieci. Rysuje się w ocenie Sądu następująca sytuacja E. S. zaakceptowała na swoje potrzeby część rozstrzygnięć zawartych w wyroku o rozwód za wyjątkiem ustalonych kontaktów ojca z dziećmi. Czyli w sposób wybiórczy szanuje wyrok o rozwód. Zaakceptowała samo udzielenie rozvodu, rozstrzygnięcie o władzy rodzicielskiej i alimentach ale już rozstrzygnięcie o kontaktach ojca z dziećmi nie zaakceptowała. Taka postawa nie zasługuje na ochronę prawną. Z analizy akt sprawy o rozwód wynika, że ojciec dzieci przez cały czas toczącej się sprawy o rozwód miał kontakt z dziećmi. I raptem po zapadnięciu wyroku o rozwód został on zerwany. W ocenie sądu to postawa uczestniczki spowodowała zaistniałą sytuację. Co istotne kontakty ojca z dziećmi zostały ustalone niezależnie od odbywania przez każdego z rodziców stosownej terapii, więc zarzut uczestniczki na uzasadnienie swojego stanowiska, że wnioskodawca nie uczęszcza na terapię z nimi jest chybiony. Zdaniem uczestniczki dzieci odmawiają kontaktu. W ocenie Sądu zapewne po części jest to racja albowiem dziewczynka jak zeznał wnioskodawca praktycznie rok nie widziała się z tatą a małoletni M. sporadycznie widuje się, trudno więc utrzymywać prawidłowe relacje rodzicielskie w takiej sytuacji a i dzieci uwikłane w olbrzymi konflikt ograniczają bądź zrywają relacje. Upływ czasu – braku kontaktu rodzica z dzieckiem może mieć nieodwracalne skutki dla stosunków między dzieckiem a rodzicem. Wbrew twierdzeniom uczestniczki zdaniem Sądu przedmiotowe postępowanie wykazało brak współpracy matki dzieci z ich ojcem. Uczestniczka zeznała, że dzieci uczęszczają na terapię aby wypracować sposób kontaktu z ojcem, rodzi się pytanie dlaczego tak się dzieje po zapadłym wyroku o rozwód. Realizacja kontaktów z dzieckiem to podstawowy element władzy rodzicielskiej, ale też i niezależnie od tego rodzice i dzieci mają prawo i obowiązek utrzymywania ze sobą kontaktów. Uczestniczka jako rodzic wiodący mająca pieczę nad dziećmi nie wykonuje swoich obowiązków wynikających z wyroku o rozwód w przedmiocie kontaktów ojca z dziećmi. Nie dała wcale szansy realizacji tych kontaktów, więc mówienie, że zaistniały okoliczności nie pozwalające na ich realizację jest nieuzasadnione.

Sąd uwzględniając sytuację majątkową E. S. za zasadne uznał zagrożenie jej nakazaniem zapłaty kwoty 200zł za każde niewykonywanie albo niewłaściwe wykonywanie obowiązków w przedmiocie kontaktów A. L. (1) z dziećmi o czym orzekł na mocy cytowanego przepisu 598¹⁵ §1 kpc. Uczestniczka zarabia dwa tysiące złotych więc kwota 200zł jest odpowiednia w ocenie sądy, bowiem 1000zł było w ocenie sądy rażąco kwotą zawyżoną i na podstawie cytowanego przepisu Sąd a contrario w pozostałym zakresie wniosek oddalił.

Mając na uwadze sytuację materialną stron Sąd uznał, winni oni ponieść koszty postępowania we własnym zakresie.